

Vista la proposta de resolució de la Subdirecció General de Relacions Laborals, de la qual s'ha donat trasllat a aquesta Direcció General de Treball i Benestar Laboral en la mateixa data, el tenor literal de la qual és el següent:

“Proposta de Resolució sobre serveis essencials mínims en ocasió de la vaga convocada en l'empresa EMT a València els dies 16, 24 i 29 de gener i 4, 12, 20 i 27 de febrer de 2019.

ANTECEDENTS

PRIMER. Vist l'escrit de comunicació de vaga, amb data d'entrada del dia 20 de desembre de 2018, en el Tribunal d'Arbitratge laboral de la Comunitat Valenciana, subscrit per Sr. Adolfo Cruz Pérez, com a president del comitè d'empresa d'EMT València, pel qual es convoca vaga en l'Empresa Municipal de Transports de València SAU en el centre de treball de València, xifrant-se en 1.550 treballadors, durant els següents dies i hores: dies 16, 24 i 29 de gener de 2019, de 7 a 9 hores, de 17 a 19 hores, de 19.30 a 21: 30 hores i de 4 a 6 hores. I els dies 4, 12, 20 i 27 de febrer de 2019, de 8 a 10 hores, de 16 a 18 hores, de 19.30 a 21.30 hores i de 22 a 24 hores.

S'ha donat compliment al requisit de preavís obligatori previst en l'art. 3.3 del Reial Decret Llei 17/1977 de 4 de març.

SEGON. L'Empresa Municipal de Transport de València SAU, presta el servei públic de transport de viatgers en tot l'àmbit de la ciutat de València, afectant no solament l'activitat laboral i econòmica d'aquesta, sinó també a la lliure circulació i accés al treball dels usuaris, i particularment d'aquells que no disposen de mitjans propis de locomoció i requereixen desplaçar-se per diferents motius, derivant-se d'això el caràcter essencial de la prestació d'aquests serveis per a la Comunitat.

TERCER. En la reunió mantinguda per les parts el dia 4 de gener de 2019, en la seu del Tribunal d'Arbitratge Laboral, no s'ha pogut aconseguir acord algun sobre l'establiment dels serveis essencials mínims a exercir durant la vaga convocada.

QUART. Les parts han realitzat les següents propostes de serveis mínims:

1. L'empresa proposa els següents serveis mínims:
 - El 75% de serveis mínims en el personal de les àrees d'operacions i tècnica i el 50% en l'àrea d'administració.
2. No s'ha rebut proposta del comitè de vaga fins al moment.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. La competència per a establir les mesures necessàries per al funcionament del Servei Públic, a què es refereix l'article 10 del Reial Decret-Llei 17/1977, de 4 de març, ve atribuïda al Consell de la Generalitat Valenciana i per delegació a la Conselleria d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, d'acord amb el Decret 7/2015, de 29 de juny, del President de la Generalitat, pel qual es determinen les conselleries en què s'organitza l'Administració de la Generalitat; Decret 103/2015, de 7 de juliol, del Consell, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica de la Presidència i de les Conselleries de la Generalitat; i, Decret 104/2017, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament Orgànic i

Funcional de la Conselleria d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball; i per delegació de signatura la Direcció General de Treball i Benestar Laboral, d'acord amb la Resolució del Conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, de 27 de juliol de 2015.

SEGON. El dret de vaga reconegut en l'article 28.2 CE, té caràcter de dret fonamental, donada la seua ubicació en la Secció primera, del Capítol II, del Títol I CE, i per tant amb els mitjans de tutela i garantia reforçada establits en l'article 53.1 i 2 CE. La STC 11/1981, de 8 d'abril, assenyala (f.j. 9) que "la vaga es consagra com un dret constitucional, la qual cosa és coherent amb la idea de l'Estat social i democràtic de Dret establert per l'article 1.1 CE, que entre altres significacions té la de legitimar mitjans de defensa als interessos de grups i estrats de la població socialment dependents, i entre els quals es compta el d'atorgar reconeixement constitucional a un instrument de pressió que l'experiència secular ha mostrat ser necessari per a l'afirmació dels interessos dels treballadors en els conflictes socioeconòmics, conflictes que l'Estat social no pot excloure, però als quals sí que pot i deu proporcionar els adequats instruments institucionals; ho és també amb el dret reconegut als sindicats en l'art. 7 de la Constitució, ja que un sindicat sense dret a l'exercici de la vaga quedaria, en una societat democràtica, buidat pràcticament de contingut; i ho és, en fi, amb la promoció de les condicions perquè la llibertat i la igualtat dels individus i grups socials siguen reals i efectives (art. 9.2 CE)". En el mateix sentit la STC 33/2011, de 28 de març.

En aquesta línia, la STC 123/1992 de 28 de setembre, va establir que "el dret de vaga, que hem qualificat ja com a subjectiu pel seu contingut i fonamental per la seua configuració constitucional, gaudeix a més d'una singular preeminència per la seua més intensa protecció. En efecte, la Constitució reconeix en el seu art. 37 el dret dels treballadors i empresaris a adoptar mesures de conflicte col·lectiu, però esqueixa d'aquest marc general una d'elles, la vaga, per a col·locar-lo en lloc preferent, l'art. 28, conferint-li -com a tots els del seu grup- una major consistència que es reflecteix en el major rang exigible per a la Llei que el regule i en la més completa tutela jurisdiccional, amb un instrument processal ad hoc en la via judicial ordinària i el recurs d'empara davant nosaltres (arts. 53, 81 i 161 CE). La preeminència d'aquest dret produeix, durant el seu exercici, l'efecte de reduir i en certa manera anestesiar, paraitzar o mantindre en una vida vegetativa, latent, altres drets que en situacions de normalitat poden i deuen desplegar tota la seua capacitat potencial. Tal succeeix amb la potestat directiva de l'empresari, regulada en l'art. 20 de l'Estatut dels Treballadors".

TERCER. No obstant això, l'assenyalat anteriorment no suposa que els drets fonamentals reconeguts en la Constitució tinguen la consideració d'absoluts o il·limitats. Respecte del dret de vaga, el límit ve donat per la concurrència amb altres drets fonamentals i pel respecte dels béns constitucionalment protegits. Des de la citada STC 11/1981, de 8 d'abril, el Tribunal Constitucional ha anat establint aquests límits (SSTC 26/1981, 33/1981, 51/1986, 53/1986, 27/1989 i 43/1999, entre altres), en la mesura en què la destinatària i creditora dels serveis afectats per la vaga és la comunitat sencera -quan aquests tenen el caràcter d'essencials- i, al mateix temps, essencials per a ella, sense que la consideració d'un servei com a essencial implique la supressió d'aquest dret, sinó únicament l'adopció de les garanties precises per a compatibilitzar tots dos interessos.

Respecte a les limitacions de la vaga per afectar serveis essencials, la STC 184/2006, de 19 de juny, ha establert el següent: "a) El dret de vaga pot experimentar limitacions o restriccions en el seu exercici derivades de la seua connexió amb altres drets o béns constitucionalment protegits, encara que mai podran depassar el seu contingut essencial, fer-ho impracticable, obstruir-lo més enllà del raonable o despullar-lo de la necessària protecció. Una d'aqueixes limitacions, expressament previstes en la Constitució, procedeix de la necessitat de garantir els serveis essencials de la comunitat [SSTC 11/1981, de 8 d'abril, FFJJ 7, 9 i 18; 51/1986, de 24 d'abril, FJ 2; 53/1986, de 5 de maig, FJ 3; 27/1989, de 3 de febrer, FJ 1; 43/1990, de 15 de març, FJ 5 a); 148/1993, de 29 d'abril, FJ

5]”. Conseqüentment, la consideració d'un servei com a essencial no pot significar de cap manera la supressió d'aquest dret per als treballadors ocupats en tal servei, sinó només l'adopció de les garanties precises per al seu manteniment; assenyalant-se finalment que si la vaga ha de mantindre una capacitat de pressió suficient com per a aconseguir els seus objectius enfront de l'empresa, en principi destinatària del conflicte, no ha de ser-li afegida a la mateixa la pressió addicional del mal innecessari que pateix la comunitat com a usuària dels serveis públics. En el mateix sentit la STS de 29 de maig de 1995 (RJ 4395), va establir que els límits ostenten diferent significació, en funció del servei afectat, per la qual cosa ha d'establir-se una graduació jeràrquica entre aquests, ateses les “característiques” dels quals estan en pugna.

QUART. D'acord amb doctrina constitucional reiterada, el caràcter essencial d'un servei, ho és, no tant per la naturalesa de l'activitat que es desplega, sinó per la dels interessos a la satisfacció dels quals es dirigeix la prestació de què es tracta, havent de ser essencials els béns i interessos satisfets, perquè el servei siga essencial, la qual cosa ens situa, com s'ha assenyalat, en el lliure exercici dels drets fonamentals i de les llibertats públiques i en el lliure gaudi dels béns constitucionalment protegits, que en l'àmbit en el qual es concreta aquesta Resolució, es tradueix en el que es disposa en l'article 19 CE, sobre dret a la circular lliurement. A més, l'article 139.2 CE impedeix als poders públics adoptar mesures que dificulten la circulació i establiment de les persones.

En aquest punt, assenjala la STC 193/2006, de 19 de juny, fj.2.b), que “abans que a determinades activitats industrials i mercantils de les quals derivarien prestacions vitals i necessàries per a la vida de la comunitat la noció de serveis essencials fa referència a la naturalesa dels interessos a la satisfacció dels quals la prestació es dirigeix, connectant-se amb els drets fonamentals, les llibertats públiques i els béns constitucionalment protegits. Aquesta última òptica, que posa l'accent en els béns i interessos de la persona, i no la primera, que es manté en la superfície de la necessitat de les organitzacions dedicades a dur a terme les activitats, és la que millor concorda amb els principis que inspiren la nostra Constitució. Amb la conseqüència que, a priori, no existeix cap mena d'activitat productiva que, en si mateixa, pugui ser considerada com a essencial. Només ho serà en aquells casos en què la satisfacció dels esmentats béns o interessos exigisca el manteniment del servei, i en la mesura i amb la intensitat que així ho requerisca, ja que els serveis essencials no queden lesionats o posats en perill per qualsevol situació de vaga, sent necessari examinar en cada cas les circumstàncies concurrents (SSTC 26/1981, de 17 de juliol, FJ 10; 51/1986, de 24 d'abril, FJ 2; 53/1986, de 5 de maig, FJ 3; 43/1990, de 15 de març, FJ 5 c); 148/1993, de 29 d'abril, *FJ 5). De manera que la consideració d'un servei com a essencial no pot suposar la supressió del dret de vaga dels treballadors que hagueren de prestar-lo, sinó la necessitat de disposar les mesures precises per al seu manteniment o, dit d'una altra forma, per a assegurar la prestació dels treballs que siguen necessaris per a la cobertura mínima dels drets, llibertats o béns que satisfà aquest servei, sense que s'exigisca aconseguir el nivell de rendiment habitual ni assegurar el seu funcionament normal [SSTC 26/1981, de 17 de juliol, FJ 10; 53/1986, de 5 de maig, FJ 3; 27/1989, de 3 de febrer, FJ 1; 43/1990, de 15 de març, FJ 5 c); 8/1992, de 16 de gener, FJ 2 a)]”.

CINQUÉ. La citada STC 193/2006, de 19 de juny, assenjala en el seu fj.2.c), que “en l'adopció de les mesures que garantisquen el manteniment dels serveis essencials l'autoritat governativa ha de ponderar l'extensió territorial i personal, la durada prevista i les altres circumstàncies concurrents en la vaga, així com les concretes necessitats del servei i la naturalesa dels drets o béns constitucionalment protegits sobre els quals aquella repercuteix (SSTC 26/1981, de 17 de juliol, FJ 15; 53/1986, de 5 de maig, FJ 3; 27/1989, de 3 de febrer, FJ 1; 43/1990, de 15 de març, FJ 5 d); 8/1992, de 16 de gener, FJ 2 b); 148/1993, de 29 d'abril, FJ 5)”.

Això és, la classe i nombre de treballs que hagen de realitzar-se per a cobrir els drets i llibertats que el servei satisfà, i el tipus de garanties que ha d'adoptar-se, no poden determinar-se de forma apriorística, sinó després d'una valoració i ponderació dels béns o

drets afectats, de l'àmbit personal, funcional o territorial de la vaga, de la seua durada i altres circumstàncies que concorren per a aconseguir el major equilibri entre el dret de vaga i aquells altres béns que el propi servei essencial satisfà. (Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid de 12 de novembre de 1997, núm. 1147/1997).

En aquest sentit la sentència de la Sala tercera del Tribunal Suprem de 15 de gener de 2007 ha incidit en l'exigència de motivació en les resolucions que fixen els serveis mínims, assenyalant que aquesta mateixa ha de concretar-se fins a aconseguir les circumstàncies singulars de la convocatòria de què es tracte. També la STS de 10 de novembre de 2010, Sala contenciosa administrativa, Secció Setena, ha incidit en aquesta exigència, en major mesura quan es reforcen serveis mínims establits en sentències anteriors, i en l'exigència de distingir en l'establiment de serveis mínims les peculiaritats dels diversos dies i hores que concorren en una mateixa convocatòria.

SISÉ. En l'establiment dels serveis essencials mínims a exercir és necessari distingir les peculiaritats concretes de cada convocatòria, reflectida en els dies hores en què tindrà lloc, i que suposen una afectació en major o mesura als interessos dels usuaris.

La present convocatòria afecta a tot el personal (d'Operacions, Àrea Tècnica i Administració, en un número estimat de 1.724 treballadors/as) i a la totalitat de la xarxa d'autobusos urbans gestionada per l'empresa EMT València. La vaga tindrà lloc els dies 16, 24 i 29 de gener de 2019. Àrees d'administració, tècnica i operacions: de 7 a 9 hores; àrea tècnica i operacions: de 17 a 19 hores; nocturn de 19.30 a 21:30 hores i àrea tècnica en nocturn de 4 a 6 hores.

I els dies 4, 12, 20 i 27 de febrer de 2019. Àrees d'administració tècnica i d'operacions: de 8 a 10 hores; àrees tècnica i d'operacions: de 16 a 18 hores; i, nocturn de 19.30 a 21.30 hores i àrea tècnica a les nits de 22 a 24 hores.

Els aturs convocats coincideixen amb una altra vaga que afecta al transport públic de viatgers a València, la de l'empresa FGV: vaga convocada el dia 4 de desembre de 2018, a València i Alacant, afectant a tots els treballadors d'FGV de les províncies de València i Alacant, mitjançant aturs parcials en els dies que van del 14 al 30 de desembre de 2018 i de l'1 al 29 de gener de 2019.

SETÉ. Per a la fixació i ponderació dels serveis mínims, s'ha tingut en compte la informació facilitada per l'empresa així com els antecedents dels quals es disposa, el més recent dels quals és la resolució de serveis mínims dictada en ocasió de la vaga convocada en l'empresa EMT a València, els dies 23 i 24 de juny de 2017.

La major part dels aturs han sigut convocats en "hora punta", en incloure dies laborables ordinaris i afectar les hores caracteritzades per coincidir amb les entrades i eixides als centres de treball, educatius i centres sanitaris, en les quals la concentració de viatgers és major, i en qualsevol cas, l'ús del servei té un caràcter mes ineludible per als usuaris que en altres franges horàries, s'afecta per tant a altres drets constitucionalment protegits com el dret al treball, a l'educació o a la salut.

Segons la informació proporcionada per l'empresa, l'empresa està formada actualment per un total de 1.724 treballadors, 1438 treballadors en l'àrea d'operacions (1.204 conductors, 234 inspectors, oficials d'operacions i auxiliars).

Depén d'operacions l'efectiva circulació dels autobusos que presten el servei, circulant en les hores d'atur dels dies assenyalats de vaga 412 autobusos al matí, 341 autobusos a la vesprada i 12 autobusos a la nit.

En l'àrea tècnica hi ha 225 treballadors (mecànics, peons, caps d'equip, conductors de maniobres, remolcadors i administratius de l'àrea). L'àrea tècnica està configurada com a servei de suport al personal d'operacions (incidències en els autobusos, tant en els seus garatges com en la via pública). L'absència d'aquest personal, segons l'empresa, podria suposar un efecte multiplicador dels efectes de la vaga si les possibles incidències afectaren la circulació en serveis mínims i aquestes no pogueren ser ateses per aquest motiu, per la qual cosa l'empresa sol·licita que el percentatge que es fixe de serveis mínims en l'àrea d'operacions siga coincident amb el de l'àrea tècnica.

L'àrea tècnica (sempre segons la informació de l'empresa), es responsabilitza en primer lloc de la disponibilitat de la flota per a poder oferir el servei de conducció, per tant, sense ella és materialment impossible l'operativa. A més, els vehicles han d'estar en les condicions de seguretat que exigeix la llei, també en matèria de neteja i salubritat i atendre el manteniment requerit pels fabricants exigeix l'enginyeria per a assegurar el pla de manteniment per a evitar avaries molt greus.

L'àrea d'administració la componen 53 treballadors en serveis centrals (gestió, finances, recursos humans, prevenció, desenvolupament, planificació, gerència i ajuntament).

Assenyala l'empresa, que és necessari comptar amb el 50% de serveis mínims en administració perquè l'atenció al públic és notable en aqueixes franges horàries, igual que l'atenció a la xarxa (en aqueix horari el nombre de validacions representa més del 15% de les diàries) i també la realització de tasques administratives amb terminis limitats.

D'acord amb l'informe de necessitats remés per l'empresa, el nombre de validacions en les franges incloses en els aturs representa més del 15% de les validacions diàries. Els aturs afectarien a més de 80.000 ciutadans.

La freqüència programada mitjana en les franges horàries de vaga és d'uns 10 minuts, el no operar el 25% dels serveis implicaria que la freqüència mitjana augmentara a més de 15 minuts i no es podria atendre a tots els usuaris.

Segons l'informe remés per l'empresa s'esperen les següents validacions:

PREVISIÓ	7-8.59	17-18.59
16-1	40.000	46.000
24-1	40.000	46.000
29-1	40.000	46.000

PREVISIÓ	8-9.59	16-17.59
4-2	53.000	43.000
12-2	53.000	43.000
20-2	53.000	43.000
27-2	53.000	43.000

HUITÉ. Així mateix, l'establiment dels serveis mínims encara quan ha d'assegurar la continuïtat del servei durant la vaga, ha de realitzar-se amb un criteri restrictiu, sense pretendre aconseguir el nivell de funcionament habitual, havent d'existir una raonable adequació o proporcionalitat entre la protecció de l'interés de la comunitat i la restricció imposada a l'exercici del dret de vaga, derivada de la fixació d'aquests serveis mínims, entre els sacrificis que s'imposen als vaguistes i els que patisquen els usuaris (SSTC 51/1986, 53/1986, 123/1990, i 193/2006 entre altres).

En aquest sentit, la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana núm. 2124/99, de 21 de desembre, va avalar (fj 4), el criteri d'una consideració excepcional en l'establiment dels serveis mínims dels dies amb esdeveniments especials.

Els serveis mínims proposats per l'empresa no reflectirien el necessari equilibri entre els interessos dels treballadors i els usuaris, per excés, en proposar-se fins a un 75% i equiparar els mínims de l'àrea d'operacions i tècnica.

Ha de tindre's en compte que el transport urbà mitjançant autobusos és l'únic mig públic que pot ser usat massivament i que vertebrava el transport en la totalitat de l'àrea urbana de València, aconseguint qualsevol punt d'aquesta, cosa que no succeeix amb les línies de metro, que no cobreixen la totalitat de l'entramat urbà de la ciutat de València pel que resulta evident que la seua absència és la que té major repercussió en els drets

constitucionals afectats. En el present case a més, la coincidència amb la vaga d'FGV, així com l'horari afectat, augmenten l'efecte de la vaga sobre els usuaris.

Si bé del personal de l'Àrea d'Operacions depén directament l'efectiva circulació dels autobusos que presten el servei, no s'ha de defugir la importància indirecta en les mateixes del personal de l'Àrea Tècnica, com a servei de suport al personal d'operacions, incidències en els autobusos tant en els seus garatges com en la pròpia via pública. Les seues principals funcions són la neteja exterior i interior dels autobusos, i la reparació d'averies i incidències en els autobusos en els seus garatges i en la pròpia via pública, així com el seu correcte manteniment. La seua absència podria ocasionar un efecte multiplicador dels efectes de la vaga si les possibles incidències afectaren la circulacions en serveis mínims i aquestes no pogueren ser ateses. No obstant això; la incidència de l'àrea tècnica en les circulacions no pot ser equiparada ja que els serveis de l'àrea tècnica no són els directament relatius a les circulacions com els dels conductors i poden ser ajornats en la seua major part (mecànics, administratius, remolcadors...)

Per part seua, el personal de l'Àrea d'Administració fa tasques que incideixen molt indirectament en la prestació del servei als usuaris i que a més són fàcilment demorables.

Per tant, sobre la base dels motius exposats i a la concreta durada i incidència de la vaga convocada, i considerant també els antecedents i la doctrina emanada de Sentències en convocatòries similars, es considera raonable establir un percentatge del 70% del servei habitual previst per a les circulacions, mantenint no obstant això un autobús per línia; del 35% per al personal de l'Àrea Tècnica; i, del 10% en l'àrea d'administració.

D'acord amb el que es disposa en l'article 10.2 del Reial decret llei 17/1977, esmentat, amb això es conjuga el dret de vaga dels treballadors per a la defensa dels seus interessos i l'atenció dels serveis essencials per a la comunitat. D'aquesta manera, els serveis essencials s'han establert en la justa i estricta mesura per al manteniment d'aquest servei, que implica únicament la prestació dels treballs necessaris per a la cobertura mínima dels drets, llibertat o béns que el propi servei satisfà, però sense aconseguir el nivell de rendiment habitual, ni assegurar el seu funcionament normal. Així mateix, d'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional, aquests serveis mínims s'estableixen en la part de l'activitat que es jutja no susceptible d'interrupció per a no danyar irremediablement els drets fonamentals, les llibertats públiques i els béns protegits constitucionalment, objectiu aquest que es considera compliment amb el nivell de serveis mínims assenyalat.

NOVÈ. Els anteriors serveis mínims s'han establert també en atenció a la incidència en la societat en general i tenint en compte així mateix que en la fixació dels serveis mínims s'ha de respectar el dret de vaga, sense impedir ni menyscar el seu exercici mitjançant mesures indirectes.

DÈCIM. En la present Resolució s'han complert totes les prescripcions legals de caràcter general, així com les específiques reguladores de la matèria concreta.

Per tot això, vistos els preceptes legals citats i altres de general i pertinent aplicació, s'eleva la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

PRIMER. Als efectes previstos en article 10.2 del Reial decret llei 17/1977, de 4 de març, i disposicions concordants, es determinen les mesures necessàries per a assegurar els Serveis Essencials Mínims que hauran de prestar-se pel personal afectat mentre dure la situació de vaga convocada per als dies i hores convocades, en els termes que a continuació s'especifiquen:

- Per a les circulacions (operacions) s'estableixen uns serveis essencials mínims del 70% del servei habitual previst, mantenint un autobús per línia.

- Per al personal de l'Àrea Tècnica s'estableixen uns serveis mínims del 35% del servei habitual previst.
- Per al personal de l'Àrea d'administració s'estableixen uns serveis mínims del 10% del servei habitual previst.

A l'empresa, sentit el comitè de vaga, correspondrà l'aplicació d'aquests serveis, així com els altres de caràcter essencial no previstos en aquest acte, que hauran de prestar-se amb els mitjans personals estrictament necessaris per a assegurar la seua prestació en condicions de màxima seguretat, responsabilitzant-se les parts del compliment d'aquests serveis essencials mínims.

SEGON. El que es disposa en els apartats anteriors d'aquesta Resolució, no suposarà cap limitació dels drets que la normativa reguladora de la vaga reconega al personal en aquesta situació no emprat en la cobertura dels serveis mínims establits, ni tampoc afectarà la tramitació o efectes de les peticions que motiven la vaga.

TERCER. La Resolució tindrà efectes immediats des de la data de la seua notificació a les parts interessades.

El que es trasllada als oportuns efectes.

No obstant això per aqueixa Direcció General s'acordarà el pertinent en Dret.

València,

EL SUBDIRECTOR GENERAL DE RELACIONS LABORALS

Juan Ignacio Soler Tormo”

Als antecedents de fet i fonaments de dret a dalt assenyalats, són aplicable els següents,

Fonaments de Dret

I. És competent per a establir les mesures necessàries per al funcionament del Servei públic, a què es refereix l'article 10 del Reial decret llei 17/1977, de 4 de març, el Consell de la Generalitat Valenciana i per delegació a la Conselleria d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, d'acord amb el Decret 7/2015, de 29 de juny, del President de la Generalitat, pel qual es determinen les conselleries en què s'organitza l'Administració de la Generalitat; Decret 103/2015, de 7 de juliol, del Consell, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica de la Presidència i de les Conselleries de la Generalitat; Decret 104/2017, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament Orgànic i Funcional de la Conselleria d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball; i per delegació de signatura la persona titular Direcció General de Treball i Benestar Laboral, d'acord amb la Resolució del Conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball de 27 de juliol de 2015.

II. De tot l'actuat, obrant en aquest expedient, cal estimar en la seua integritat els antecedents de fet i els fonaments de dret recollits en la proposta de resolució a dalt transcrita literalment, per la qual cosa procedeix assumir en els seus propis termes la referida proposta de resolució.

Per tot això,

RESOLC

PRIMER. Als efectes previstos en article 10.2 del Reial decret llei 17/1977, de 4 de març, i disposicions concordants, es determinen les mesures necessàries per a assegurar els Serveis Essencials Mínims que hauran de prestar-se pel personal afectat mentre dure la situació de vaga convocada per als dies i hores convocades, en els termes que a continuació s'especifiquen:

- Per a les circulacions (operacions) s'estableixen uns serveis essencials mínims del 70% del servei habitual previst, mantenint un autobús per línia.
- Per al personal de l'Àrea Tècnica s'estableixen uns serveis mínims del 35% del servei habitual previst.
- Per al personal de l'Àrea d'administració s'estableixen uns serveis mínims del 10% del servei habitual previst.

A l'empresa, sentit el comitè de vaga, correspondrà l'aplicació d'aquests serveis, així com els altres de caràcter essencial no previstos en aquest acte, que hauran de prestar-se amb els mitjans personals estrictament necessaris per a assegurar la seua prestació en condicions de màxima seguretat, responsabilitzant-se les parts del compliment d'aquests serveis essencials mínims.

SEGON. El que es disposa en els apartats anteriors d'aquesta Resolució, no suposarà cap limitació dels drets que la normativa reguladora de la vaga reconega al personal en aquesta situació no emprat en la cobertura dels serveis mínims establits, ni tampoc afectarà la tramitació o efectes de les peticions que motiven la vaga.

TERCER. Notifique's la Resolució als serveis competents de la Conselleria d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori; de l'Empresa Municipal de Transport de València SAU; als sindicats convocants i a la Subdelegació del Govern.

QUART. La present Resolució tindrà efectes immediats des de la data de la seua notificació a les parts interessades.

Advertisca's amb la notificació a les parts el dret que els assisteix de recórrer la present Resolució davant la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, conforme al que es disposa en la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, dins del termini dels deu dies hàbils següents a la seua notificació, en la forma prevista en els articles 115 et seq. de l'esmentada Llei.

València,

EL CONSELLER DE ECONOMIA SOSTENIBLE, SECTORS
PRODUCTIUS, COMERÇ I TREBALL
Per delegació de signatura LA DIRECTORA GENERAL DE TREBALL
I BENESTAR LABORAL

(Resolució del Conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball de 27 de juliol de 2015)

Cristina Moreno Fernández